

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA JUBILEJSKOJ AUDIJENCIJI *Srijeda, 12. ožujka 2016.* [\[Multimedia\]](#)

Milosrđe i služenje

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Približavamo se svetkovini Uskrsa, središnjem otajstvu naše vjere. Evanđelje po Ivanu – kao što smo čuli – opisuje kako je prije svoje smrti i uskrsnuća za nas, Isus učinio gestu koja je učenicima ostala urezala u sjećanje: pranje nogu. Neočekivana i potresna gesta, do te mjere da je Petar nije htio prihvatiti. Želim se zadržati na završnim Isusovim riječima: "Razumijete li što sam vam učinio? [...] Ako dakle ja – Gospodin i Učitelj – vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge" (13, 12.14). Na taj način, Isus pokazuje svojim učenicima služenje kao način na koji se živi vjeru u njega i svjedoči njegovu ljubav. Sâm Isus je primijenio na sebi sliku "sluge Božjega", kojom se služi prorok Izaija. On, koji je Gospodin, postaje sluga!

Pranjem nogu apostolima, Isus je htio objaviti način na koji Bog postupa prema nama i dati primjer svoje "nove zapovijedi" (Iv 13, 34) da ljubimo jedni druge kao što je on nas ljubio, to jest dajući život za nas. Isti Ivan to piše u svojoj Prvoj poslanici: "Po ovom smo upoznali Ljubav: on je za nas položio život svoj. I mi smo dužni živote položiti za braću [...] Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom, već djelom i istinom" (3, 16.18).

Ljubav je, dakle, konkretno služenje koje ukazujemo jedni drugima. Ljubav nisu samo riječi, to su djela i služenje; to je ponizno služenje, koje se čini u tišini i skrovitosti, kao što je Isus rekao: "neka ti ne zna ljevica što čini desnica" (Mt 6, 3). Ono podrazumijeva staviti na raspolaganje darove koje nam je Duh Sveti udijelio, tako da zajednica može rasti (usp. 1 Kor 12,4-11). Nadalje, izražava se u dijeljenju materijalnih dobara, da nitko ne bude u potrebi. To dijeljenje i posvećivanje onima koji su u potrebi je način života koji Bog stavlja na srce također mnogim nekršćanima, kao put istinskog čovjekoljublja.

Naposlijetku, ne zaboravimo da pranjem nogu učenicima i tražeći od njih da čine isto tako, Isus nas je pozvao također da jedni drugima priznajemo grijehe i molimo jedni za druge da bismo

naučili opraštati od srca. U tom smislu, prisjetimo se riječi svetog biskupa Augustina koji je napisao: "Neka kršćaninu ne bude odbojno učiniti ono što je Krist učinio, jer kad se tijelo prigne do bratovih nogu, također u srcu usplamti, ili ako je već ondje biva jači, osjećaj poniznosti [...] Opraštajmo jedni drugima naše nepravde i molimo uzajamno za naše grijehе i tako ćemo jedni drugima na stanoviti način prati noge" (In Joh 58.4-5).

Ljubav, karitas je služenje, pomagati drugima, služiti drugima. Mnogo je onih koji provedu cio svoj život tako, u službi drugima. Prošli tjedan sam dobio pismo od jedne osobe koja mi je zahvalila za Godinu milosrđa; zamolila me da molim za nju, da se više približi Gospodinu. Život te osobe se sastoji u njegovanju majke i brata: mama je u krevetu, stara, prisebna, ali je nepokretna a brat je invalid, u kolicima. Ta osoba, njezin život, sastoji se u tome da služi, pomaže. A to je ljubav! Kad zaboraviš sebe i misliš na druge, to je ljubav! A pranjem nogu Gospodin nas uči da budemo oni koji služe, i više od toga: da budemo sluge, kao što je on bio sluga za nas, za svakog od nas. Zato, draga braćo i sestre, biti milosrdni poput Oca znači slijediti Isusa na putu služenja. Hvala!